

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for svaret. Der er masser af ting i det, ministeren siger, der ikke giver anledning til uenighed. Men det, der selvfølgelig er interessant, er, når man får det her nye område ind i forhold til kommunerne, og de har én type rådgighedsvurdering, og a-kasserne har en anden.

Jeg ved ikke, om ministeren har set sig sur på a-kasserne og på fagforeningerne, der hidtil har administreret de her rådgighedsvurderinger, for hvad er egentlig årsagen til, at man ønsker dem flyttet?

Jeg kan godt se, at der kan være fornuft i, og at man kan have behov for at harmonisere reglerne, men det er jo ikke til hinder for, at ministeren laver et regelsæt, som er ensartet for de to grupper – der i øvrigt er vidt forskellige – og som bygger på de samme principper. Men der er jo ikke noget til hinder for, at a-kassen og eventuelt en anden offentlig myndighed, kommunen, AF, hvad ved jeg, kunne foretage rådgighedsvurderingen i forhold til de ikkeforsikrede.

Det, der selvfølgelig er interessant, er, hvordan man har tænkt, at en sådan konstruktion skal være.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

En af de ting, der skete ved etableringen af Beskæftigelsesministeriet, var jo, at kontanthjælpen blev flyttet fra Socialministeriet over til Beskæftigelsesministeriet.

Den mulighed, vi har opnået ved at få de to ordninger, som regulerer forholdene for ledige, under samme tag, gør – og det er en bærende idé i oplægget »Flere i arbejde« – at vi kan prøve at finde ud af, hvad der fungerer godt, og hvad der fungerer dårligt i det ene system, og hvad der fungerer godt, og hvad der fungerer dårligt i det andet system, og så skal vi prøve at samtænke systemerne. Det er den samme idé, som bærer undersøgelsen af, hvordan rådgighedsreglerne er under det ene system, og hvordan rådgighedsreglerne er under det andet system.

Den kortlægning skal vi i gang med. Der er lavet analyser, og nu skal vi så i gang med drøftelserne med arbejdsmarkedets parter for at finde ud af, hvilken vej der er farbar. Det er klart, at der er styrker og svagheder i begge systemer, og tanken med at tage det op i oplægget »Flere i arbejde« er jo netop, at vi kan udnytte de her ting.

Der er i begge systemer mulighed for at effektivisere reglerne. Stikprøveundersøgelser viser, at i løbet af de sidste 5 år er rådgighedssagerne

faldet fra 13 pct. til 7 pct. i a-kasserne, og vi må jo lave tilsvarende undersøgelser, for så vidt angår kontanthjælpen.

Bjarne Laustsen (S):

Nu går jeg ud fra, at ministeren også hylder princippet om kommunernes selvstyre. Det her er jo et område, der udelukkende har været lagt ud til kommunal foranstaltning på baggrund af de love og regler, som Folketinget har vedtaget. Derfor er det selvfølgelig interessant, hvis ministeren vil ind og diktere nogle andre regler her. Så kunne jeg da godt forestille mig, at det ville udløse krav. Der er jo ikke noget ved, at man bare siger, rådgighedsvurderingen skal skærpes, hvis ikke det fører til et eller andet. Der må være en mening med det.

Hvad er det i det system, som vi kender, der ikke er godt nok? For hvis det er godt nok, er der vel ingen grund til at lave det om. Ministeren må have nogle særlige ting i tankerne, siden man ønsker, at det skal ændres. Jeg vurderer det sådan, at der er et forhold specielt over for kommunerne, som man måske ikke er helt klar over omfanget af.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er klart, at det er nogle ting, der skal drøftes med kommunerne i denne forbindelse. Kommunerne har ved flere lejligheder talt om, at de savner hjemmel til nogle ting i forbindelse med kontanthjælpen, og derfor starter vi altså med at kortlægge det her område, og det er i al sin enkelhed opgaven for os.

Kl. 16.45

Jeg vil ikke ind i en konkret diskussion af de her ting, for jeg synes, vi i allerførste omgang skylder at få det kortlagt, og at vi drøfter med arbejdsmarkedets parter og med de politiske partier, om vi er enige i de analyser, der ligger, og om vi er enige i, at der er nogle problemer her. Når vi har den faste grund under fødderne, kan vi begynde at drage politiske konklusioner. Det kan da være, at vandene skilles, men det kan da også være, at vi kan finde fælles grund for behandlingen af de her sager.

Så der er ikke noget særlig ondsindet i det projekt. Vi er besjælet af, at så mange som muligt får et arbejde. Vi kan jo se på fremskrivningerne for de kommende år, at vi kommer til at få brug for alle de hænder i produktionen, som vi i det hele taget kan få fat i. Derfor skulle det jo nø-